

Ohlášky – neděle 19. 2. 2023

Dnes prožíváme **7. neděli v mezidobí**.

- Středa 22. 2. – **Popeleční středa**, začátek doby postní
- Příští neděle 26. 2. 2023 bude **1. neděle postní**.

***

- Mobilní aplikace **Malý průvodce postní dobou 2023**: Diecézní katechetické centrum v Brně připravilo jako každoročně brožurku Malý průvodce postní dobou - nabízí pro každý všední den citát z Bible a krátký duchovní impuls inspirovaný slovy papeže Františka. Zájemci mohou využít papírovou i elektronickou aplikaci průvodce a zdarma si ji stáhnout do svých mobilních zařízení.
- Jak již bylo upozorněno, tuto neděli 19.2.23 v našem kostele budeme zájemcům společně udělovat při mši. sv. **Svátost pomazání nemocných**. Tuto svátost může přijmout každý, kdo je seniorského věku, má před nějakým vážnějším lékařským zákrokem nebo se výrazněji mění jeho zdravotní stav k horšímu.
- **Sbirka Svatopetrský haléř** je tuto neděli 19. února 2023 Prostředky budou odeslány Svatému otci, aby mohl jménem celé církve přispívat ke zmírnění následků neštěstí.
- Tuto středu 22.2.23 je **Popeleční středa**, den přísného postu začíná postní doba. Každý pátek před mší svatou budeme od 16.00 **ve farní kapli rozjímat tajemství křížové cesty**, následuje mše svatá. Prosím vás o spolupráci při přípravě vedení meditace pátečních křížových cest. První bude v pátek 24.2.2023.
- Ve čtvrtek 23.2.23 od 18.00 **v Teplicích**, děkanský kostel, na Zámeckém nám. budeme **s poslancem parlamentu ČR Markem Výborným** diskutovat o tom, zda je možné spojit politiku s vírou a křesťanskou etikou.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

* Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)
V zimním období jsou bohoslužby **během týdne ve farní kapli**.

***

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

***

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

***

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 13 (2023)
19. 2. 2023

7. neděle v mezidobí

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání z 7. týdne v mezidobí

Neděle 19. 2. - Mt 5,38-48: „Okno za okno“ se dnes často cituje jako ukázka nemilosrdné spravedlnosti. Ale v době vzniku Starého zákona šlo o to naučit polokočovně kmeny alespoň nejzákladnější spravedlnosti. Za „okno“ se nesmí vyžadovat víc než „okno“. Kristus tyto základní požadavky na spravedlnost významně posouvá. Nejde o vyrovnání účtů, ale o ochotu vnímat pohled Boha na svět a na člověka. Nenávist nevede ke spravedlnosti, jen formální jednání také ne. Milovat nepřátele může jen ten, kdo našel odvahu vyjít ze své komfortní zóny. Proč? Protože uvěřil v moc Ducha Božího a připravenost Boha měnit dějiny.

Pondělí 20. 2. - Sir 1,1-10: Tento krásný úryvek mohou prožít ještě hlouběji, když si uvědomím, že Moudrost se vtělila v mém Pánu, Ježíši Kristu.

Úterý 21. 2. - Mk 9,30-37: Pokud se budu snažit držet se těchto rad, pak budu vyrovnaný a šťastný. K obrazu Božimu!

Středa 22. 2. - Mt 6,1-6.16-18: Ježíšovo doporučení ke skrytosti často kontrastuje s našimi okázalými projevy. Nejsme občas zklamáni tím, že po nás chce něco, co není ani vidět navenek? Kéž tuto dobu prožijí ve skrytosti s Ním...

Čtvrtek 23. 2. - Dt 30,15-20: Tím, že chci letošní období přípravy na Velikonoce prožívat naplno, jsem nastoupil správnou cestu! Život s Bohem a radost, která ze vztahu vyplývá.

Pátek 24. 2. - Iz 58,1-9a: Společenský rozměr postního snažení: dělit se! Pak na mé volání Bůh odpoví. Svou přítomností.

Sobota 25. 2. - Iz 58,9b-14: Radost z jeho blízkosti je podmíněna tím, že leccos odložím. Udělám si na Pána čas. A také ovšem nebudu „zbytečně tlachat“.

Youcat (62. část)

Jak důležitá je neděle? Maminky to dobře znají: „Cos to udělala s mým povlečením? Víš, že na něm byla fotka mé nejoblíbenější hudební skupiny? - „Ale vždyť už bylo na cucky!“ Drama. Vzpouza. Slzy. Matka se dotkla něčeho posvátného... I dospělí si ale cení některých všedních věcí, jako kdyby byly svaté: stará fajfka, sbírka starých poškrábaných vinylových gramodesek, prostě cokoli. Víme, že tu nejde o

materiální hodnotu těch věcí. Povlečení s mým hudebním idolem, dýmka po zemřelém otci nebo deska Boba Dylana symbolizují cosi velikého, s čím se cítím spojen. Nám právě umírá neděle. Pro ni ale uroní slzu jen málokdo. „Na dějinách uplynulého století můžeme pozorovat, že ve státech, ze kterých byl vyhnán Bůh, šlo ke dnu nejen hospodářství, ale také, a především lidské duše.“ říká papež Benedikt XVI. Výzva světit neděli přitom není jen doporučením, jak strávit volný čas v návratu k přírodě. Je to Boží příkaz s pořadovým číslem tři mezi deseti příkázáními. V celém Starém zákoně se pravděpodobně nenajde napínavější scéna, než když Mojžíš přijímá od Boha Desatero a s přijatými deskami Zákona sestupuje zpátky ke svému lidu: „Všechn lid pozoroval hřmění, blesky, zvuk polnice a horu zahalenou kouřem“ (Ex 20,18). Proč Bůh vynakládá tolik energie na prožívání volného času? Na počátku Bible stojí Bůh, který dává jednu provzdu na srozuměnou, že práce není vším, že není absolutní hodnotou. V knize Genesis si Stvořitel sám dopřává určitý druh příjemné přestávky: „Bůh požehnal sedmému dni a posvětil ho, neboť v něm přestal s veškerým svým dílem, které stvořil a udělal“ (Gn 2,3). Izrael v tom Hospodina napodoboval a také odpočíval. Připomínal si nsvobodu v Egyptě a vztáhl posvěcenou přestávku dokonce i na otroky, dobytek, osly a cizince ve městě. (srov. Dt 5,14).

(z knihy Youcat: Kurz víry)

14/ Proč křesťan nemůže věřit v Ježíše, a přitom odmítat církve?

Když jsem byl dítě, žili jsme na statku mého dědečka v Camargue. Měli jsme tam obrovský krb. Byl tak velký, že jsme si mohli sednout i dovnitř, na malé lavičky po stranách. Neměli jsme televizi, takže večery jsme trávili u ohniště. Oheň je fascinující. Žasneme nad směsicí žluté, oranžové a červené záře. Tanec plamenů poutá náš zrak. Když pozvete večer na návštěvu své přátele, televize zůstane jistě vypnutá, protože chcete vytvořit příjemnou atmosféru pro rozhovor. Oheň ale funguje úplně opačně než televize. Neruší, zvláštním způsobem sjednocuje. Všimli jste si někdy, že u ohně si můžete báječně popovídat se svými přáteli, aniž byste se na ně dívali? Všichni mohou mít oči upřené do plamene, a přitom každý

pozorně naslouchá všem ostatním. Je obdivuhodné, jak oheň usnadňuje komunikaci.

V rámci křesťanské víry je oheň jedním z nejdůležitějších symbolů. Na hoře Sinaj se Bůh zjevuje Mojžíšovi v hořícím keři, jež ovšem plápolající oheň nestráví. O Letnicích sestupuje Duch svátý na apoštoly v podobě ohnivých jazyků. A ne náhodou se Kristovo vzkříšení slaví zapálením velikonočního ohně.

Na velikonoční vigílii, tedy v noci z Bílé soboty na neděli Zmrtvýchvstání Páně, se křesťané shromažďují na nějakém místě poblíž kostela. Tma symbolizuje svět, který je zaslepený a ponořený do temnoty. Kněz zapálí velký oheň a požehná ho. Oheň symbolizuje událost Kristova vzkříšení, které porazilo mocnosti temnoty. Smrt už nemá nad světem stejnou moc jako dříve, svou smrtí Ježíš smrt přemohl. Zazářilo nám světlo, Kristus. Od nynějška může svět toto světlo přijmout a následovat ho. Oheň plápolá a jiskry se rozptýlí do černé noci, jako by chtěly donést dobrou zprávu o vzkříšení až na kraj světa.

Kněz přistoupí k plamenům a zapálí od nich velikonoční svíci zvanou paškál. Vzkříšení se odehrálo před dvěma tisíci lety, je však stále aktuální. Kristus je skutečně živý. Pro všechny generace je světlem, které vede naše kroky.

Poté se všichni účastníci bohoslužby vydávají zpět do kostela. Jdou v procesí, kněz nese v čele zářící paškál. Kostel je v tu chvíli ještě ponořený do tmy. Temnota symbolizuje chvíle našich pochyb, zoufalství, slabosti, ale též chvíle, kdy jsme sešli z cesty. Na prahu setmělého kostela se kněz zastaví a zpívá: „Světlo Kristovo!“ A celé shromáždění věřících odpovídá: „Sláva tobě, Pane!“ Světlo víry rozráží slabost našeho tápání.

Celé shromáždění pak v tichosti vstupuje do kostela, vedeno tímto nepatrným velikonočním plamínkem, který kněz nese ve zdvižených rukou. Jak působivě! Uprostřed chrámové lodi se kněz zastaví a znovu zpívá velikonoční verš. Ale tentokrát už není sám. Všichni věřící mu odpovídají, a přitom zvedají do výšky své vlastní zapálené svíce. Jde o úchvatný moment. Celý lid Boží čerpá ze světla víry a každý se stává světlem i pro ostatní. A to je církve.

(z knihy René-Luca Patnáct podobenství)